

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת וירא תשפ"ו תהא שנת פדות וגאולה

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7IH0js19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור למעלה מ 1400 משפחות

<https://www.matarapro.net/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

עצרת הרבבות בשערי ירושלים

מְצִינּוּ בַּמִּדְרָשׁ (יִלְקוּט הוֹשֵׁעַ תְּקִיחַ) מָה יֵצִיאָתֶם מִמִּצְרַיִם בְּשָׁשִׁים רְבּוּא, וּכְנִיסְתֶּן לָאָרֶץ בְּשָׁשִׁים רְבּוּא, כֵּן לִימּוֹת הַמָּשִׁיחַ בְּשָׁשִׁים רְבּוּא. וְכֵן מְצִינּוּ בַּזֹּהַר (הַקְדָּמָה א:): "יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחָבְרָה לָהּ". הַכִּי אוֹמִינָא לָךְ דְּלֹא אֵיעוּל אָנָּא לְעִילָא עַד דִּיעָלוֹן בְּךָ אֲכַלּוּסְךָ לְתַתָּא. רּוּאִים שְׁה' נִשְׁבַּע שְׁלֹא יִכְנַס בִּירוּשָׁלַיִם שָׁל מַעְלָה, עַד שִׁיכְנִסוּ אוֹכְלָסָא, [שָׁשִׁים רְבּוּא] בִּירוּשָׁלַיִם שָׁל מָטָה. וּבִסְפָּר 'קוֹל הַתּוֹר' (פ"ה) מוֹבָא בְּשֵׁם הַגָּר"א שֶׁבְּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ יִהְיוּ שָׁשִׁים רְבּוּא בְּאֶזְרוֹ שְׁנֵקְרָא שְׁעָרֵי יְרוּשָׁלַיִם, בְּרִדְיוֹס שָׁל 27 אֶלְף אֲמָה סָבִיב הָעִיר הָעֲתִיקָה, [13.5 קִילּוֹמֶטֶר] וְזֶה כּוֹלֵל אֶזְרוֹ מַעְלָה אֲדוּמִים גְּבַעַת זָאב וְכו'. וְנִרְמָז בְּכַתוּב (יִשְׁעִי ב, ה) "בֵּית יַעֲקֹב לָכֹן וְנִלְכָּה בְּאוֹר הוִי"ה". הַר"ת שָׁל הַפְּסוּק בְּגִימָטְרִיָּא 60, הַמְלָה "בְּאוֹר", אוֹתִיּוֹת רְבּוּא. הָאוֹתִיּוֹת הַשְּׁנִיּוֹת בְּגִימָטְרִיָּא צִיּוֹן, וְהַס"ת בְּגִימָטְרִיָּא לֵב יְרוּשָׁלַם. וּמִבְּאֵר הַגָּר"א שֶׁמֶרְמָז כָּאן כְּשִׁיחֵיו 60 רְבּוּא בְּצִיּוֹן בְּלֵב יְרוּשָׁלַם, יָבֹא מְשִׁיחַ. וְעוֹד מוֹבָא שֵׁם (עֲמוּד 32 וְעֲמוּד 138) שְׁאֵלְתִי אֶת פִּי רַבְּנוּ אִם יִהְיֶה הָאִפְשָׁרוֹת בְּמִצִּיאוֹת הַגִּשְׁמִית לְהַעֲבִיר אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל בַּפֶּעַם אַחַת לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּי־צַד לַעֲשׂוֹת הָרִי יַעֲמִדוּ לִפְנֵינוּ שְׁאֵלוֹת רַבּוֹת וְקִשּׁוֹת בְּנוֹגַע לְסִידוֹר הַיְשׁוּב, אַחֲרֵי עֵיוֹן רַב בְּשִׁאֵלָה זֹאת עֲנָה לָנוּ רַבְּנוּ, אִם יִהְיֶה אִפְשָׁר לְהַעֲבִיר לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל שִׁישִׁים רְבּוּא בַּפֶּעַם אַחַת צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת זֶה מִיד, כִּי מִסְפָּר זֶה שֶׁל שִׁישִׁים רְבּוּא כְּחוֹ גָּדוֹל וְשֵׁלֶם לְהַכְרִיעַ אֶת הַס"מ בְּשַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַם וְאִזּוֹ תִּשְׁתַּלֵּם מִיד הַגְּאוּלָּה הַשְּׁלֵמָה בְּעֲנֵנִי שְׁמִיא בְּדֶרֶךְ נִסִּית, וְעַל פִּי הָאֲמוֹר "וּפְדוּיֵי ה' יִשׁוּבוּן וּבְאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה" שְׁנֵאֲמַר עַל מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף, וְעַל פִּי חֲז"ל בַּפְּסוּק זֶה נִכְלָל

המספר שישים רבוא. קבוץ גליות כיצד עבודת קבוץ גליות עד היכן חובתנו אנו שליחי עליון באתחלתא דגאולה שעור קבוץ גליות שבכוחו החזרת השכינה הוא לפחות בשעור אוכלוסא ישראל היינו ששים רבוא שבכח מספר זה יש להכריע את הס"מ בשערי ירושלם כי לא אכנס לירושלם של מעלה עד שלא יכנסו אוכלוסא ישראל בירושלם של מטה. והוסיף הרה"ג ר' ד. לב שליט"א שהכתוב (ישעי' ס, כב) "בַּעֲתָהּ אֶחֱשָׁנָה" עם האותיות בגימטריא בַּשָּׁשִׁים רַבּוּא. וכן האותיות עצר"ת מליון התגלו בנוטריקון יחיד בתורה בס"ת בכתוב: (בראשית א, טו) "וְהָיוּ לְמֵאֹרֶת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ וְיְהִי כֵן". לרמז שבזכות עצרת המיליון נזכה להארת המאורות שמסמלת את משיח בן יוסף ומשיח בן דוד.

מְצִינוּ בַּמִּדְרָשׁ (תנחומא נצבים א) "וְהָיָה לָךְ ה' לְאֹר עוֹלָם" אִימְתִּי, בְּזִמְנֵן שְׁתַּהֲיוּ כָלְכֶם אֶגְדָּה אַחַת, שְׁנֶאמַר "חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם", בְּנוֹהֵג שְׁבַע עוֹלָם אִם נוֹטֵל אָדָם אֶגְדָּה שֶׁל קָנִים שְׁמָא יָכוֹל לְשַׁבְּרָם בְּבֵת אַחַת וְאֵלּוּ נוֹטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִינוֹק מְשַׁבְּרוֹ, וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׁאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שְׁיָהִיו כָּלֵן אֶגְדָּה אַחַת שְׁנֶאמַר "בְּיָמִים הֵהָמָּה וּבַעֲתָהּ הָיָא נָאִם ה' יִבְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה וּבְנֵי יְהוּדָה יַחְדָּו וְגו'", כְּשֶׁהֵן אֶגְדִּים מְקַבְּלִין פָּנֵי שְׁכִינָה. ורואים שהגאולה תלויה באחדות של בני ישראל.

מְצִינוּ בַּמִּדְרָשׁ (שהש"ר ב, לג) "עַתָּה הַזְמִיר הַגִּיעַ" הַגִּיעַ זְמַנָּה שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְהִנָּחֵל, הַגִּיעַ זְמַנָּה שֶׁל עֲרֵלָה לְהַזְמִיר, הַגִּיעַ זְמַנָּה שֶׁל מַלְכוּת כּוֹתִים שְׁתַּכְלָה הַגִּיעַ זְמַנָּה שֶׁל מַלְכוּת שְׁמַיִם שְׁתַּגְלָה. "וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצָנָהּ" זֶה קוֹלוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ וְכֵן עֲצָרֹת מְרֻמָּזֹת בַּפְּסוּק הֵזָה פַּעַמִּים: (שה"ש ב, יב) "הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ עַתָּה הַזְמִיר הַגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצָנָהּ". וְכֵן עֲצָרֹת ס"ת "הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ עַתָּה הַזְמִיר הַגִּיעַ". וְכֵן נִרְאָה שֶׁסָּבְבוּ מְשָׁמִים שְׂרַבְבוֹת יִשְׂרָאֵל יִבְרְכוּ בְּרַפְתָּ חֲכָם הָרָזִים בְּעֲצָרַת בְּשַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַיִם כִּי הָרָזִים אוֹתִיּוֹת "הַזְמִיר".

והוסיף הרה"ג ר' אברהם הירש שליט"א שביום שמיני עצרת שנקרא יום שמחת תורה, אנחנו שמחים ששם חלקנו מיושבי בית המדרש להיות לומדי תורה. ולאחר שהשלמנו שנתים ימים משמיני עצרת עד שמיני עצרת של מלחמה עם הרבה שפיכת דם ישראל ה"י, כעת ביום שמיני שבשמיני שהוא ח' חשון השמיני לחודש השמיני בשעה השמינית של היום, שהוא היום הראשון אחרי ז' חשון שמשלים את יום שמיני עצרת בשאלת הגשמים, נקבע להיות עצרת לכל כל איש ישראל. כי זה הזמן לתלמידי חכמים לקחת שמינית שבשמינית של גאווה להלחם ברשעים שמנסים לעקור תורה. וכן גזירת הגיוס שעליה נקראה העצרת היא גזרה שרוצים לשלוח צו שמונה ללומדי התורה חס ושלום. וכן פנחס קנאה בגימטריא שמונה פעמים שם יהו"ה. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שהאותיות עצר"ת ביו"ם חמישי"י ח' חשוון ה'תשפ"ו ק"ץ כ"ל כ"ל לכ"ל התגלו בסינון אותיות שהוא כמעט רצף אותיות בפסוק שמדבר על הקץ: (איוב כה,

(ב) "בְּזֶל מַעֲפָר יָקַח וְאֶבֶן יִצוּק נְחוֹשָׁה: קֶץ שָׁם לַחֲשָׁד וּלְכָל תַּכְלִית הוּא חוֹקֶר". וכן "קֶץ שָׁם לַחֲשָׁד" בגימטריא 888 שקשור עם היום הזה.

וכן הוסיפו לי שח' חשון תשפ"ו בגימטריא שש מאות אלף. וכן ח' חשון בגימטריא עקרב המזל של חודש חשון, וקשור עם משיח בסוד ג' שבאין בהיסח הדעת אלו משיח מציאה ועקרב. וכן ח' חשוון בגימטריא משיח. וכן עצרת המליון בגימטריא אורו של משיח. וכן חודש בול התשפ"ו בגימטריא קץ בעתה. וכן גאולה חשון התשפ"ו בגימטריא אליהו הנביא ומשיח בן דוד. והוסיף הרה"ג ר"א. פ. שליט"א שנוסח הברכה 'בקיבוץ בניה לתוכה בשמח"ה' ר"ת ביום ה' שמיני חודש מרחשון. וכן הכתוב (דניאל יב, ו) "וַיֹּאמֶר לְאִישׁ לְבוּשׁ הַבְּדִים אֲשֶׁר מִמַּעַל לְמִימֵי הַיָּאֵר עַד מְתֵי קֶץ הַפְּלֹאוֹת" בגימטריא תשפ"ו.

תשפ"ו ר"ת תהא שנת ויצמח פורקניה, והקשר לסוד הפיצוחים.

מוֹבָא ב'חיתם סופר' (תורת משה' דרוש לח' טבת) "אֶל גִּנֹּת אֶגְזוֹז יִרְדְּתִי" ג'נ'ת' ר"ת ג'מטריה נ'וטריקון ת'מונה. ומקורו מהזהר (תיקונים עא). ג'נ'ת' ג' גימטריאות דאינון פּרפּראות לחכמה, נ' נוטריקון, ת' תמונה. היינו שהאגוז מסמל את תורת הרמז. וכן נביא מהזהר שעל תורת הרמז יש נחש תקיף, וגם על האגוז מובא ב'אור החיים' (ויקרא יב, ג) אָמְרוּ בְּסֵפֶר הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ כִּי ד' קלפות הם הסובבים לבחינת הקדשה, בסוד גנת אגוז. וכן צורת פנים האגוז בגשמיות אם נקלף אותו, היא כצורת מח, וכן רואים מהזהר (תיקונים לו). שהוא קורא לפנים האגוז מח האגוז שהקלפה מכסה ושוֹלֶטֶת על המח שבפנים.

נִרְאָה שְׁפִצּוֹחַ הָאֶגְזוֹז מרמז על פצוח התורה, להסיר את הקלפות שמעלימות את הבנת התורה. ודוקא על ידי תורת הרמז שמחברת את כל הפרד"ס מפצחים את האגוז ומגלים את עמק הבנת התורה. וכן פשט רמז דרש סוד בגימטריא

תרגום עם הכולל, לרמז שדרך חבור הפרד"ס אפשר לגלות גם את האור שיוצא לבחינת תרגום, ומשתלשל בגשמיות לעמקי הקלפות, ולכן זה תרגום עם הכולל, היינו תרגום עם השרש שלו למעלה. וכן **תרגום** מרמז על מיני **תרגימא** שהם **פרפראות** שמסמלים את תורת הרמז, כמוכא במשנה (אבות ג, יח) **רבי אליעזר בן חסמא אומר, תקופות וגמטריאות, פרפראות לחכמה**. וכן השתלשל בגשמיות שמשתמשים באגוזים לפרפראות. כי שניהם מסמלים את תורת הרמז.

השתלשל השם **פיצוחים** לסוגי האגוזים, ופיצוחים מרמזים על **פצוח** וגלוי סודות התורה, שמסתתרים בה. וכן המספר המסתתר בין אותיות **פיצוחי"ם** הוא **268** כמנן מרכבה שמחברת את חלקי התורה. ולפי מספר גדול יוצא **828** כמנן רזי תורה, וכמנן **צפנת פענח**. והוסיף הרה"ג ר' א. י. שליט"א שצפנת פענח ר"ת וס"ת תפצ"ח. וכן בר"ת וס"ת יש אותיות פ"ח שלשם משליכים את הקליפות כשמפצחים את האגוזים. וכן **פיצחי"ם** אותיות חפ"ץ חי"ם. כי למוד פרד"ס התורה מחבר לעץ החיים. וכן מוכא ב'מצודת דוד' לרדב"ז (קפה) **ולכן אמרו המגמטרים "הטבע בגימטריא אלהים"**. ורואים שהרדב"ז קורא לדורשי גימטריאות **מגמטרים**, ושמעתי מהרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שהשתלשל בגשמיות מכשיר המגנומטר שמגלה את הדברים הנסתרים. וזה תפקידם של דורשי הגימטריאות **לפצח** את הקלפות של הפצוחים **ולגלות** את סודות התורה הגנוזים. והוסיף הרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א שמגנומטר בגימטריא **משיח**. וכן המספר המסתתר בין אותיות **משי"ח** הוא **552** וזה הגימטריא של **פיצוח משיח**. כנראה שאות המשיח עצמו גם צריך לפצח כי הוא בא בהסח הדעת. וכבר הבאנו שהסח הדעת גם בגימטריא **552**. וכן השתלשל רשת חנויות פיצוחים שנקראת **פיצוחי משיח**. והוסיף הרה"ג ר' אברהם הירש שליט"א שציפיה וחשק אותיות **פיצוח קשה**, כי בזכות הציפיה לגאולה מפצחים את הגרעין הקשה.

מובא ברש"י (במדבר יג, יח) **"החזק הוא הרפה"** סימן מסר להם אם בפרזים יושבין חזקים הם שסומכין על גבורתם ואם בערים בצורות הם יושבין חלשים הם. **"הבמחנים"** תרגומו הבפצחין כרכין פצוחין ופתוחין מאין חומה. וביאר הרה"ג ר' יוסף המבורגער שליט"א שפרזים אותיות פ"ר רמ"ז, היינו שהפ"ר דינים סוגרים על אור הרמז שלא יצא החוצה. ובפצחין מרמז על **פיצוח** הרמז שהאור כבר התגלה והכל פתוח בלי חומה שסוגרת.

שמעתי מהרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א ששנת תשפ"ו ר"ת תהא שנת ויצמח פורקניה. וכן **שנת ויצמח פרקנא** בגימטריא **1335** זמן הקץ בדניאל. והוסיף הרה"ג ר' אברהם הירש שליט"א שהאותיות **פצוחי"ם** פותחות את המילים **ויצמח פורקניה**. [ונשאר אותיות **רקני"ה** שמסמלים את הקליפות שנשארו **ריקים** אחרי הפיצוח והוצאת הפרי מהם, התקבל מהרה"ג ר' א. י. שליט"א] וכן **פורקניה** מרמז על **פופקורן** שאוכלים יחד עם **פיצוחים**. וכן **פופקורן** מרמז על **פורקן** וגאולה, ומכילים אותו בסיר המרמז על **רוקיה**, כפי שהבאנו מהפסוקים (ירמ' א, יא) **"ויהי דבר ה' אלי שנית לאמר**

מה אתה ראה ואמר **סיר** [רמז לרוסיה וגם לפוטין, כי **סיר** באנגלית נקרא **פוט**]. נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה: ויאמר ה' אלי **מצפון תפתח הרעה** על כל ישבי הארץ. **מרוסיה** שנמצאת בצפון העולם **תפתח הרעה** של מלחמת גוג ומגוג. וכן **גרעיני התיירס** שמהם עושים את הפופקורן מרמזים על פצצות הנרעין של **פרס ורוסיה**, כמובא בגמרא (יומא י) "**תיירס זו פרס**". ובספר יוסיפון (א, פ"א) אומר **תיירס הם רוסיש**. וכמו שפצצת גרעין באה מביקוע הגרעין שמתפרץ החוצה, כך השתלשל בגרעיני התיירס שמתבקעים ויוצא מהם הפופקורן שמתפרץ החוצה. וזה הענין של **פורקן וגאולה** שהאדם יפרוק החוצה את כל מה שמעיק עליו ויגלה שהכל חסדים ואור גדול. וכן מצינו בגמרא (חולין קד:) **נאכלין באפיקורן** והכונה על חירות ושחרור. וכן קלחי התיירס דומים בצורתם לטיל, והם כבדים וחזקים. וכן השתלשל מהתיירס מאכל הקרוי **במבה** שהוא **פצצה** באידיש. והתיירס באנגלית **קורן**, דומה לאוקראינה ולקרמלין, ששם שרש הקר של **עמלק**. וכן בפסוק "**ואנכי הסתר אסתיר**" רמז **תיירס**, וקשור עם **אסתיר** שהיתה מלכת **פרס**. וכן רואים דבר פלא במאכל התיירס שהוא מסמל **הסתר** פנים מפל צד, שהרי ענין ההסתר הוא להסתיר את הקדשה ולגדל את הקלפות שרק הם כביכול קיימים, וזה עושה התיירס שרק הגרעינים שמסמלים את הקלפות ראויים לאכילה, והקלח עצמו אינו ראוי לאכילה, ולא מצינו דומה לו חוץ מהרמון, וכאן זה יותר, כי לרמון יש גרעין בתוך כל גרעין שעדין מסמל את האמת שהגרעין אין בו ממש, ובתיירס אין גרעין בתוך גרעין, ועוד יותר יש כאן בחינה של הסתרה בתוך הסתרה, שהרי ביבוש גרעיני התיירס וחמומם לעשותם פופקורן מתגלה אור גדול שהסתתר בגרעין ויוצא החוצה, ומתגלה האור שהסתתר בתוך ההסתרה כביכול. וכן **גרעיני החמניה** מרמזים על פצצת הנרעין של **חמנאי**. וכן גרעיני הדלעת מרמזים על **תדעל** מלך גויים שיש אומרים שהוא גוג. וכן **דלעת** נרמזת בעת לדה.

ועוד השתלשל בגשמיות הכפוי **אגוז גן עדן** לאגוזי הפסטוק שמרמז על **גנת אגוז**, ועקר גדולו של הפרי בעולם השתלשל באיראן וארה"ב שיש ביניהם חפץ **במיצרי הורמוז** שמסמלים את תורת הרמז. וכן המספר המסתתר בין אותיות **פיסטוק** הוא 268 כמנין **מרכבה**. והוסיף הרה"ג ר' א. ה. שליט"א שבפיסטוק יש אותיות **יוס"ף** והאותיות שנשארו **ט"ק** בגימטריא **דוד המלך**, ויש כאן רמז על תורת הרמז שמיוחדת יסוד ומלכות. וכן **גנת אגוז** בגימטריא הר המוריה ובגימטריא **"ז תמוז** שהפך לששון ולשמחה. וכן **גלידה** מרמזת על **דלוג** אותיות שיש בתורת הרמז. וכן **קצפת** מרמזת על שרש **קפיצה** ודלוג.

וכן נראה שהשתלשל בגשמיות אחד מסוגי האגוזים שנקרא **אגוז קקוס** בגימטריא **מרכבה** או **חברון** ששם פתח גן עדן ו**חבורי** העולמות. וכן רואים באגוז הקוקוס שבפנים הוא **לבן** כשגלג וטעמו ערב, ויש בו גם **חלב** שמסמל דרגות גבוהות, ומבחוץ קלפתו קשה ושחורה ויש בה שעירות, ומסמלת את סוף הצמצום בתחתית הקלפות. וכן מובא מהאדמו"ר ר' יחזקאל

משינאווא זצ"ל שאגוז הקאקוס הוא ממצע בין צומח לחי, לכן יש עליו שתי נקודות, ונראה כפני חי. ואותם שבתוכם מים הם מין זכר, ואותם שבתוכם חלב הם מין נקבה. ורואים שהקוקוס מסמל חבורי עולמות של הצומח והחי. וכן השתלשלו אגוזים שנקראים אגוזי **מלך**, לרמז על ניצוצות **המלכות** שטמונים בהם. וכן אגוז **פקאן** בגימטריא **אריף** שמסמל את פתח המלכות. ובמספר גדול עולה **יסוד שבמלכות** עם המלים והכולל. וכן אגוז **מקדמיה** משרש **קדמון** ובגימטריא **קדמון** שמסמל את עולם הפתח. וכן אגוז **ערמון** בגימטריא **חשבון** שמסמל את תורת הרמז. וכן אגוז **לוז** שמסמל את מקום המקדש שנקרא **לוז**. ומצינו בזהר (תולדות קלוז). **שעצם הלוז יש לו צורת נחש** המסמל את הסטרא אחרת שמלביש על תורת הרמז כדלעיל. וכן עצם הלוז באדם נזונה מסעדת מלוח מלכה של **דוד המלך**. וכן **אבטיח** נאכל לפעמים עם **פצוחים**. והצבע הירק מרמזים על כל הגלובוס שנקרא בקבלה **קו ירק** וצורתו **עגלה**, כי במלחמת גוג ומגוג יתמלא כל הגלובוס בדם כדגמת האבטיח שמלא בצבע האדם.

מובא בספר 'גן נעול' לר' אברהם אבועלפניא **"אל גנת אגוז ירדתי"**, רומז לבתולה אשר דם בתולים ברכתו **"אשר צג אגוז כגן עדן"**. רואים שיסוד הנוקבא נמשל לגנת אגוז, וביאר הרה"ג ר' אברהם הירש שליט"א שלכן הברכה על דם בתולים שפותח את היסוד היא ברכה על פיצוח האגוז, כי פיצוח האגוז הוא סוד פיצוח תורת הרמז ששייכת ליסוד ונחשפת ביסוד הנוקבא. וכן **אגוז** אותיות **זו"ג א'**, היינו ששם נעשים הזוג לאחד. וכן השתלשל השם **אגן** רמז על **גן**. וכן מובא ב'פרדס רמונים' (שער כג פ"ג) **נקראת גנת אגוז כי היא גן נזרעת מן האגוז אשר ביסוד**. וכן מצינו בגמרא (נדה לא.) **אמר רבי אלעזר, למה ולד דומה במעי אמו, לאגוז מנח בספל של מים, אדם נותן אצבעו עליה שוקע לכאן ולכאן**. וכן מובא בספר 'בניהו בן יהוידע' (שבת קלז:) שדם בתולים של אשה הוא בבחינת דם מילה של הנקבה, ולכן תקנו ברכה על דם בתולים **'אשר צג אגוז בגן עדן שושנת העמקים וגו'** כמו שתקנו ברכה על דם מילה של הזכר. יוצא שבביאה ראשונה יש בחינת ברית מילה לאשה, כי הסרת הבתולים היא בבחינת הסרת הערלה אצל האשה, ונביא את דבריו: **אף על פי שאין דם ברית אלא בזכר עם כל זה עשה הקב"ה גם בנקבה דם בתולים שהוא פתח של מצות פריה ורביה, שאין האשה ראויה להוליד אלא עד שתטיף דם בתוליה, ונמצא דם ברית ניטף מן הזכר ביום שמיני ללידתו, ודם בתולים נוטף מן הנקבה בחופתה במצוה ראשונה, ולכן כמו שתיקנו ברכה על דם ברית כן תקנו ברכה על דם בתולים, וזה נוסחה ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם אשר צג אגוז בגן עדן שושנת העמקים, בל ימשול עוד זר במעין חתום, על כן אילת אהבים שמרה בטהרה וחק לא הפרה, ברוך הבוחר בזרעו של אברהם. ויש אומרים שאין מברכים אותה בלא כוס, וגם לדעת החולקין צריך לברך אותה אלא שמברכין בלא שם ומלכות.**

מוֹבָא בְּרַבְּנוּ בַּחַי (בראשית כג, כ) שֶׁהָרַגְזִים וְהָרַגְזִים עִיבָל נִמְצְאִים בְּחֻלְקַת הַשָּׂדֶה שֶׁקָּנָה יַעֲקֹב בְּשִׁכְם וּנְתַן אוֹתָהּ לְיוֹסֵף כִּי שָׁם שָׂרַשׁ הַיִּסּוּד דְּקְדוּשָׁה. וּמִצִּינוּ בַּגְמָרָא (חולין ו.) **אָמַר רַב נַחֲמָן בַּר יִצְחָק דְּמוֹת יוֹנָה מֵצְאוּ לָהֶן [לְכוּתִּים] בְּרֹאשׁ הָרַגְזִים שֶׁהֵיוּ עוֹבְדִין אוֹתָהּ.** נִרְאֶה דִּהְכּוֹתִים הָרַגְזִים אֶת שְׁפַע הַיִּסּוּד שֶׁבָּא מִשָּׁם. וְלָכֵן עָשׂוּ דְּמוֹת יוֹנָה בְּרֹאשׁ הָרַגְזִים, דִּהְשַׁפְּעַת הַיִּסּוּד הָיָא דְרָדָּה הַמְלָאכִים שֶׁהֵם בְּבַחֲיִנַת יוֹנָה. וְהֵם עֲבָדוּ אֶת הַיּוֹנָה כְּאֵלֹהִים בְּעֵלְתָּ כַּח עֲצָמִי, וְזֹאת הִיְתָה הָעֲבוּדָה זָרָה. וְכֵן מִצִּינוּ בַּגְמָרָא (ע"ז כז.) **כוֹתִי לֹא יָמוּל יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי שְׁמַל לְשָׁם הָרַגְזִים דְּבָרֵי רַבִּי יְהוֹנָדָה.** רוֹאִים שֶׁהֵם עָשׂוּ בְּרִית מִלָּה לְשָׁם הָרַגְזִים, דְּמִלָּה מְקַשְׁרַת אֶת הָאָדָם לַיִּסּוּד, וְהֵם כָּנְנוּ בְּמִלָּה לְקַשֵּׁר אֶת הַנִּמּוּל לַיִּסּוּד שֶׁל הָעֲבוּדָה זָרָה שֶׁלָּהֶם בְּהָרַגְזִים. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מֵהֶרֶ"ג ר' אַבְרָהָם הִירֵשׁ שְׁלִיט"א שֶׁהַשְׁתַּלְשֵׁל סוּג שֶׁל צָפוּר תּוֹכִי אוֹתִיּוֹת **כוֹתִי**, שֶׁהוּא מִין צָפוּר מְשַׁבַּחַת שְׁמַחָה אֶת הָאָדָם וְאוֹמְרַת מְלִים שְׁשׁוּמַעַת. וְזֶה סוּד הַכוֹתִים שֶׁמַּחֲקִים בַּחֲצוֹנוֹת אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּמָה שֶׁנִּרְאֶה לָהֶם, כְּדֹרְכָהּ שֶׁל הַקְּלִיפָה שֶׁמַּחֲכָה אֶת הַקְּדוּשָׁה כְּדִי לִינוּק מֵהַקְּדוּשָׁה, וְמָה שֶׁלֹּא נִרְאֶה לָהֶם מִשְׁנִים לִפִּי מָה שֶׁנִּרְאֶה לָהֶם, וְהַכֹּל בַּחֲצוֹנוֹת כְּמוֹ הַתּוֹכִי שֶׁאֵין לוֹ תוֹךְ וּמַחֲכָה אֶת הָאָדָם בְּלִי פְּנִימִיּוֹת. וְכֵן הַסּוּד שֶׁל תוֹךְ כְּדִי דִּיבּוּר אוֹתִיּוֹת תּוֹכִי, שְׁחוּזָר עַל הַדִּיבּוּר בְּתוֹךְ כְּדִי דִּיבּוּר. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מֵהֶרֶ"ג ר' יח"ל שְׁלִיט"א שְׁגִרְזִים אוֹתִיּוֹת **ג"י רמ"ז**, כִּי תוֹרַת הַרְמָז מִקְרֹאֵת **ג"י**, וְהִיא תוֹרַת הַיִּסּוּד שֶׁקְשׁוּר עִם הָרַגְזִים. וְהוֹסִיף הֶרֶ"ג ר' אַבְרָהָם הִירֵשׁ שְׁלִיט"א שֶׁתּוֹרַת הַרְמָז הִיא תּוֹרַתוֹ שֶׁל מִשִּׁיחַ בֶּן דוֹד בְּגִימָטְרִיא שֶׁם **כד"ת** שֶׁחֻקֵּק עַל מִצְחוֹ כִּידוּעַ, ר"ת תוֹךְ כְּדִי דִּיבּוּר שֶׁקְשׁוּר עִם הַתּוֹכִי. וְכֵן בְּהַכְנַעַת הָאוֹמוֹת שֶׁתְּהִיָּה עַל יְדֵי מִשִּׁיחַ בֶּן דוֹד נֹאמַר הַלְשׁוֹן תוֹךְ, וְהַלְשׁוֹן דִּיבּוּר: (דְּבָרִים ל, ג) **"אֵף חֲבֵב עַמִּים כָּל קִדְשׁוֹ בִּידָד וְהֵם תִּכּוּ לְרַגְלָד".** (תְּהִלִּים מז, ד) **"יִדְבָּר עַמִּים תַּחְתִּינוּ וְלֹאֲמִים תַּחַת רַגְלֵינוּ".** וּשְׁנִיָּהֶם קְשׁוּרִים עִם הָרַגְלִים בַּסּוּד רַגְלֵי מִשִּׁיחַ.

שְׁדָה קֶרֶב בְּגִימָטְרִיא תוֹרָה

כתוב (זְכוּרִיה יד, ג) **"וַיֵּצֵא יְהוָה וְנִלְחַם בְּגוֹיִם הָהֵם כְּיֹם הַלְחָמוֹ בְּיֹם קָרֵב: וַעֲמָדוֹ רַגְלֵיו בְּיֹם הַהוּא עַל הָרַגְזִים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יְרוּשָׁלַם מִקְדָּם וְנִבְקַע הָרַגְזִים מִחֲצִיו מִזְרָחָה וְיָמָה גֵּיא גְדוֹלָה מְאֹד וּמִשׁ חֲצִי הָהָר צָפוֹנָה וְחֲצִיו נִגְבָּה".** וְרוֹאִים שֶׁמִּלְחַמַת גּוֹג וּמִגּוֹג נִקְרְאָת בְּשֵׁם **"קֶרֶב"** וְתִהְיֶה בְּשְׁדָה בְּהָרַגְזִים מִחוּץ לְיְרוּשָׁלַם. וּשְׁמַעְתִּי מֵהֶרֶ"ג ר' אַבְרָהָם הִירֵשׁ שְׁלִיט"א שֶׁשְׁדָה קֶרֶב בְּגִימָטְרִיא תוֹרָה. כִּי עֵיקַר כַּח הַנִּצְחוֹן בְּמִלְחָמָה הוּא בְּכַח הַתּוֹרָה שֶׁמִּבְיָא אֶת הַנִּצְחוֹן. וְכֵן עֵיקַר מִלְחַמַת גּוֹג וּמִגּוֹג הִיא הַמִּלְחָמָה הָרוּחִנִּית שֶׁמִּנְצָחִים אוֹתָהּ בְּכַח הַתּוֹרָה כְּשֶׁמוֹשִׁכִים אֶת הַיִּצָּר הָרַע לְבֵית הַמִּדְרָשׁ וּמִכְנִיעִים אוֹתוֹ. וְכֵן בְּתוֹרָה עֲצֻמָּה יֵשׁ בַּחֲיִנָּה שֶׁל שְׁדָה קֶרֶב, כְּמוֹבָא בַּגְמָרָא (ב"מ נט:) **תִּלְמִידֵי חֲכָמִים מִנְצָחִים זֶה אֶת זֶה בְּהִלָּכָה.** וְכֵן מִצִּינוּ בַּגְמָרָא (מְגִלָּה טו:) **"מִשִּׁבֵּי מִלְחָמָה" אֵלֹהִים שְׁנוּשָׁאִין וְנוֹתְנִין בְּמִלְחָמָתָהּ שֶׁל**

תורה. וכן מצינו בגמרא (שבת סג.) אמר רבי ירמיה אמר רבי אלעזר שני תלמידי חכמים המחדדין זה לזה בהלכה הקדוש ברוך הוא מצליח להם, שנאמר "והדרך צלח", אל תקרי והדרך אלא וחדדך, ולא עוד אלא שעולין לגדולה, שנאמר "צלח רכב". ומובא בספר 'קהלת יעקב' (ערך קו) סוד נצח הוד, וזה סוד מה שאמרו רז"ל שני תלמידי חכמים המחדדין זה לזה בהלכה הקדוש ברוך הוא מצליח להם שנאמר "והדר צלח" אל תקרא "והדרך" אלא וחדדך, והכוונה על פי מה שכתבתי הודך וחדדך הוא נצח הוד והוא הקושיא והתירוק, והנה על ידי חידוד התורה באים לבחינת נצח, כמו שאמרו ורבה לחדודי לאביי הוא דבעי, כדי שישאל לי ויתרץ לו, וזהו עניין חידוד בהלכה לשאת ולתת על ידי בחינת נצח והוד, והנצח גובר ובא לאמיתה של הלכה, וזה שאמרו "אל תקרא והדרך אלא וחדדך", שאינך יכול לקרות והדרך שיבא לבחינת נצח אלא וחדדך על ידי החידוד, כמו שכתבתי לעיל "חגור חרבך על ירך הודך והדרך", ששורש התורה למעלה ועל ידי החידוד שמפלפל בו חוגר אותו למטה בירכין ואז הוא הודך והדרך, וזה שאמרו אל תקרי והדרך שאינך יכול לקרות והדרך, אלא על ידי חדדך שמקשה בהלכה שמחדד בהלכה ומקשה ומתרץ ואז באים לבחינת הדר שהוא הנצח, וכבר ביארנו שההוד נכלל בנצח ומודה לו ונמתקו הדינין שבהוד. ולפי זה מובן מדוע תלמידי חכמים מנצחים זה את זה בהלכה היינו ששניהם מנצחים, כי אדרבה זה רצון שניהם שכל אחד ינצח ומהמלחמה יתחדדו הדברים ויזכו לאמיתה של תורה. וכן האותיות שד"ה קר"ב התגלו ברצף אותיות יחיד בתנ"ך בפסוק: (שמות יח, כו) "ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ושפטו הם". לרמז שהדברים הקשים שבתורה הם בסוד שדה קרב שצריך את כח הנצח של משה להכריע בהם. והוסיף הרה"ג ר' י. ברקלי שליט"א ששדה קרב עם המילים בגימטריא משה רבינו.

ברמז של 1776 מסתתר המספר 1786 של שנת תשפ"ו

מצינו בזוהר (תיקונים עז): ושבת בראשית ששת הימים שלו הם שני אלפים תהו, שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח. שני אלפים תהו "והארץ היתה תהו", שני אלפים תורה "ורוח אלהים מרחפת על פני המים", ואין מים אלא תורה, "פני המים" שני הפנים שלה, שהן מצוות עשה ומצוות לא תעשה, לבן ואדום, ימין ושמאל, שני אלפים ימות המשיח "ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור". ומובא בספר 'הלקוטים'

להאריז"ל (תולדות ע' עו) "ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד", ורמז לזה הגלות המר הנקרא לילה, שהוא יום אחד לה', כי אלף שנים בעיניו כיום אחד, ואז בהיות יום אחד שלא יודע לא יום ולא לילה מגדל התעורבות, אז יהיה מכרח שיבדיל אלהים בין האור ובין החשך, וזהו "ויהי לעת ערב ויהי אור", בזמן שינטו צללי ערב. ואז יפרע השי"ת מאדום הרשעה, ויךכם באפיו וירמסם בחמתו בתוך הגת של יין, בתקף הגבורות. ורואים מהזהר ומהאריז"ל שהפסוקים: (בראשית א, ג) "ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור: וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך" הם כנגד שני אלפים ימות המשיח. ויש זמן מסוים בתוכם של גאולת בעתה שאז אומר רבנו האריז"ל: מכרח שיבדיל אלהים בין האור ובין החשך. ומובא בחומש 'היכל הברכה' מקאמרנא (מביא מהמסורה הגדולה מחז"ל) שהמילה "ויבדל" כתובה חסר והיא יחידה בתורה. ובפירוש 'מנורה שלמה' מבאר שהתורה תמיד כותבת "הבדיל" "יבדיל", "מבדיל", "להבדיל" עם יר"ד, וכאם מקום יחיד בלי יר"ד שכתוב "ויבדל", ושמעתי רמז נפלא שכל הפסוק: "וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך" עולה 1776 שזה זמן הקץ של בעל התניא ועוד שדברו על המספר 1775 הזמן של ה'תשע"ה אחרי שעבר 1775 מהשני אלפי של ימות המשיח בסוד הפסוק "ואת האלף ושבע מאות וחמשה ושבעים עשה ויום לעמודים", והיא היתה שנת שמיטה שציפינו בשנת 1776 שנזכה למוצאי שביעית בן דוד בא ולא זכינו. ויתכן לפי דברי ההיכל הברכה שמסתתר שם עוד אות יר"ד היינו עוד 10 שנים שהיה יכול להדחות בעונותינו הרבים, וזה עד שנת ה'תשפ"ו שכבר צריך להיות הקץ האחרון במהרה בימינו אמן.

שמעתי מהרה"ג ר' י. ב. א. שליט"א שהאות ה-123 מתחלת התורה כמנין מלחמ"ה, היא האות ב' בפסוק (בראשית א, ד) "וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך". ואם נחשב "כי טוב" כפול מלחמ"ה נקבל 5781 ואם החמש אותיות מלחמ"ה עולה 5786. כמובא בגמרא (מגילה יז:) מלחמה אתחלתא דגאלה היא. ורואים שהמלחמה עצמה היא האור כי טוב של אתחלתא דגאלה. וכן מלחמה בגימטריא ענג או נגע. כי מלחמת גוג ומגוג עתידה להביא ענג לישראל ונגע לגויים. וכן אם נפחית מספר טו"ב ממספר או"ר נקבל מספר ק"ץ, לרמז שהאור כי טוב יתגלה שוב בזמן הקץ.

מצינו בגמרא (חגיגה יא.) "ורחץ את בשרו במים" במי מקוה, "את" כל בשרו, מים שכל גופו עולה בהן, וכמה הן אמה על אמה ברום שלש אמות ושערו חכמים מי מקוה ארבעים סאה. ורואים שקומת אדם ממצע היא שלש אמות ומזה נלמד שעור מקוה. ומובא ב'מסכת סופרים' (פרק כ"א) "האדם הגדול בענקים" זה אברהם אבינו שהיה גבה קומתו כנגד שבעים וארבעה אנשים, ואכילתו ושתייתו כך היה כנגד שבעים וארבעה אנשים,

וּפְחוּ כֵּן. רֹאִים מִכָּאן שְׁקוּמַת אַבְרָהָם אֲבִינוּ הִיטָה כְּמוֹ 74 אֲנָשִׁים, וְעַד אִישׁ בְּגִימָטְרִיא שֵׁם שֶׁפ"ו שְׁבוּ תְלוּיָהּ הַגְּאוּלָּה. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' אַבְרָהָם הִירֶשׁ שְׁלִיט"א שֶׁמִּצִּינוּ בְּזֶהָר (מִשְׁפָּטִים קכ). "וְאַתֶּם צְאִנִּי צֶאֱן מִרְעִיתִי אָדָם אִתֶּם", דִּהְיוּ נִרְדָּפִים קִדְּם עָרֵב רַב זְאֵבִים בִּישִׁין, הָא "בְּנִימִין זָאֵב יִטְרֹף" לְגַבִּיָּהוּ, דְּטָרִיף לוֹן, וְיִתְקַיֵּם בְּהֵוָה זְמָנָא "בְּבִקְרָא יֹאכֵל עַד", דִּהְיִינוּ "עַד כִּי יָבֹא שִׁילָה", וְדָא בִּקְרָא דְאַבְרָהָם, "וְלַעֲרֹב יִחַלֵּק שָׁלָל", דָּא עָרֵב דִּי צִיָּחָק, דִּתְמִן תְּרִין מְשִׁיחִין. וְרֹאִים שֶׁהַפְּסוּק "בְּבִקְרָא יֹאכֵל עַד" מְרַמֵּז עַל זְמַן הַגְּאוּלָּה, וְהַבִּקְרָא הוּא זְמַן הַחֲסֵד שֶׁל אַבְרָהָם שְׁאוּכֵל כְּמוֹ עַד אֲנָשִׁים. וְהַפְּסוּק מְדַבֵּר עַל בְּנִימִין שֶׁמִּמֶּנּוּ יֵצֵא הַדָּסָה שֶׁהֵבִיָּאָה אֶת גְּאוּלַּת פּוֹרִים וְהִיא בְּגִימָטְרִיא ע"ד. וְכֵן הַדָּסָה אוֹתִיּוֹת סֵהד"ה שֶׁהוּא ע"ד. וְגַם שֶׁרֶשׁ הַחֲסֵד נִרְמַז בַּהַדָּסָה שֶׁהִיא חוּט שֶׁל חֲסֵד מִשּׁוּךְ עֲלֶיהָ.

מדוע אצל הבעלי חיים ה"נפש חיה" באה מלמטה, ואצל האדם ה"נפש חיה" באה מלמעלה.

מוֹבָא ב'לָשׁוֹן' (סֵפֶר הַדַּע"ה ח"א ג, ד) עֲקָר הַמִּצִּיאוֹת הַפְּלִים שֶׁל שְׁנֵיהֶם הֵנָּה הוּא רַק מִהֶעֱבִיּוֹת אֲשֶׁר הִיָּה כָּלוּל בְּהָאוֹר גּוּפָה. וְכֵן הוּא לְעוֹלָם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וְהַפְּרָצוּפִים כָּלָם, הֵנָּה נַעֲשֶׂה בָּהֶם הַגּוּף וְכָלִי דְכָל אֶחָד רַק מִהֶעֱבִיּוֹת אֲשֶׁר הִיָּה כָּלוּל בְּהָאוֹר עֲצָמוֹ. וְהוּא מֵה שֶׁנִּמְצָא בְּדַבְרֵי מַקְבָּלִים הָרִאשׁוֹנִים שֶׁכָּל הַפְּלִים אֲשֶׁר בְּכָל אוֹרוֹת הַנֶּאֱצָלִים הֵנָּה הֵם. כִּהְדִּין קִמְצָא דְלְבוּשִׁיָּה מִיָּנִיָּה וְבִיָּה. וְרֹאִים שֶׁהַגּוּף נַעֲשֶׂה מֵאוֹתוֹ אוֹר שֶׁל הַנֶּשְׁמָה שֶׁצִּמְצָמָה חֲלָקָה לְהִיּוֹת גּוּף, כִּי מֵה שֶׁקוֹרָה בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת שֶׁהַפְּלִים נַעֲשׂוּ מִהֶתְעַבְּבוֹת חֲלָק מִהָאוֹר לְהִיּוֹת כָּלִי, כִּךְ זֶה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כָּלָם וְגַם בְּעוֹלָם הַנֶּשְׁמָה וְגוּף, וּבְכָל דָּבָר בְּבְרִיָּאָה שֶׁהוּא חֲלָק מִהָאוֹר שֶׁמִּחְיָה אוֹתוֹ, וְאֶפִּילוּ בְּדוֹמָם כְּדִלְקָמָן.

מוֹבָא בְּסֵפֶר 'שְׁעָרֵי רִמְח"ל' (עֲמוּד שֶׁע"ט עַד עֲמוּד שֶׁפ"ג) בְּאִרְיָכוֹת אֵיךְ כָּל מֵה שֶׁנֶּאֱצָל בְּעוֹלָמוֹת הָעֲקָדִים וְהַנֶּקֶדִים בְּעִנְיָנֵי הָאוֹרוֹת וְהַפְּלִים, נֶאֱצָל גַּם בְּנֶשְׁמָה וְגוּף הָאָדָם בְּאוֹתָהּ בְּחִינָה, וְכֵמוּ שֶׁבְּאוֹרוֹת וְכָלִים הִיָּה סְלוּק הָאוֹר מִהַפְּלִי וְחִזְרָתוֹ לְכָלִי וְכו', כִּךְ הַנֶּשְׁמָה נִכְנָסֶת לְגוּף וְיוֹצֵאת וְחוֹזֶרֶת בְּתַחֲתִית הַמַּתִּים וְכו', וְנִבְיָא צִטוֹט מִתּוֹךְ דְּבָרָיו: בְּאֵלֶּף הַשְּׁמִינִי יִתְעַרֵּב הַגּוּף בְּנֶשְׁמָה כְּבִתְחִלָּה כְּמוֹ בְּאוֹרוֹת הַחֲטָם, וּבְתַשְׁעִי כְּמוֹ בְּאוֹרוֹת הָאֵזֶן וְעַדִּין נִכָּר גּוּף קֶצֶת, וּבְעֶשְׂרִי יָשׁוּב לְמַדְרַגַּת הָעוֹלָם הַבָּא שְׂאִי אֶפְשָׁר לְהִבִּין בּוֹ כָּלִל הָעֶשְׂרִי יִהְיֶה קֹדֶשׁ. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' א. אֶלְבּוּסִים שְׁלִיט"א שֶׁכִּךְ מִשְׁמַע מִהֶזְהָר (וִיחִי רכד:) כָּל דּוֹרוֹת הָעוֹלָם מִסּוֹף הָעוֹלָם וְעַד סוֹף הָעוֹלָם, כָּלָם הִתְיַצְּבוּ וְעָמְדוּ לִפְנֵינוּ עַד שֶׁלֹּא יָבֹאוּ לְעוֹלָם.

זהו שְׁפָתוֹב "קְרָא הַדְּרוֹת מִרְאשׁ" עַד שֶׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם. מִשּׁוּם שֶׁכָּל הַנִּשְׁמוֹת שִׁינְדוֹת לְעוֹלָם, עַד שֶׁלֹא יִרְדּוּ, כָּלֵם עוֹמְדִים לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדִיוֹקָן שְׁעוֹמְדִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִקְרָאִים בְּשֵׁמוֹת, שְׁפָתוֹב "לְכָלֵם בְּשֵׁם יִקְרָא". וְרוֹאִים שֶׁהַנִּשְׁמוֹת לִפְנֵי יִרְיֶדְתָּן לְעוֹלָם נִרְאוֹת לְמַעַלָּה בְּאוֹתוֹ דִּיוֹקָן וּדְמוּת שֵׁישׁ לֶחֶן בְּגוֹף בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְהוֹסִיף הָרַה"ג ר' אַבְרָהָם פֶּלְדְּמָן שְׁלִיט"א שֶׁהַשְׁתַּלְשֵׁל בְּנִשְׁמֵי הַשֵּׁם דִּי אֵין אֵין לְמַעַרְכַּת הַדָּם וְהַעֲצָמוֹת הַפְּרִטִית שֶׁל כָּל אֶחָד בְּגוֹפּוֹ. וְאֵם נִתְרַגַּם לְלִשׁוֹן הַקָּדֵשׁ אֶת הָאוֹתִיּוֹת דִּי אֵין אֵין נִקְבַּל אוֹתִיּוֹת שֵׁם אַדְנִי שֶׁמְסַמֵּל אֶת הַשְׂכִּינָה שֶׁהִיא מְקוֹר נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְכֵן מִשְׁמַע מִהַגְמָרָא (סְנַהֲדְרִין קי): "כִּי הִנֵּה הַיּוֹם בָּא בְּעֵר כְּתוּבָה, וְהָיוּ כָּל יְדִידִים וְכָל עֲשֵׂה רִשְׁעָה קָשׁ, וְלֹהֵט אֶתֶם הַיּוֹם הַבֹּא אִמֵּר ה' צְבָאוֹת, אֲשֶׁר לֹא יַעֲזֹב לָהֶם שֶׁרֶשׁ וְעַנְיָ". וְכו', "שֶׁרֶשׁ" זֶה נִשְׁמָה, "וְעַנְיָ" זֶה הַגּוֹף. וְכִידּוּעַ כְּשֶׁחֲז"ל מִמְשִׁילִים מִשֵּׁל זֶה עַד הַסּוֹף, וְכֵאֵן רוֹאִים בְּרוּר שֶׁהַנִּשְׁמָה וְהַגּוֹף עֲשׂוּיִים מֵאוֹתוֹ חוֹמֵר מִמֶּשׁ וְגַם בְּצוּרָה מֵאֵד דּוּמָה. דְּשִׁרְשֵׁי הָעֵץ מִתְפַּשְׁטִים בְּאֵדָמָה דּוּמָה לְעִנְפִים שֶׁמִּתְפַּשְׁטִים בְּחוּץ, וְשִׁנִּיהֶם עֲשׂוּיִים מֵאוֹתוֹ חוֹמֵר מִמֶּשׁ. וְכִפִּי שְׁבָאֲרֵנוּ שֶׁהַגּוֹף מִתְפַּשֵּׁט מִהַנִּשְׁמָה וְה' יֵצֵר אוֹתוֹ מֵאוֹתוֹ אֹר שֶׁל הַנִּשְׁמָה מִמֶּשׁ.

מְצִינוּ בְּזֹהָר (וישב קפא): "וְאֲשַׁבִּיעֶךָ בָּה' אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא תִקַּח אִשָּׁה" זֶהוּ הַגּוֹף שֶׁתַּחַת הָעֵפֶר שֵׁישׁ לוֹ קִיּוֹם לְהִקִּים מִהָעֵפֶר, שֶׁכָּל אוֹתָם שֶׁנִּקְבְּרוּ בָּה' וְזָכוּ לְהִקְבֹּר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הֵם יִתְעוֹרְרוּ בְּרִאשׁוֹנָה, כְּמוֹ שֶׁבָּאֲרֵנוּ שְׁפָתוֹב "יִחְיוּ מֵתֵיךְ" בְּרִאשׁוֹנָה אֵלּוּ הַמֵּתִים שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְעַל כֵּן "אֲשֶׁר לֹא תִקַּח אִשָּׁה" זֶה הַגּוֹף. "לְבָנִי" זֶה הַנִּשְׁמָה. "מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי" אֵלּוּ גּוֹפּוֹת שֶׁל עַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה שֶׁעֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנַעַר אוֹתָם מִהָאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר "וַיִּנְעֲרוּ רִשְׁעֵיהֶם מִמֶּנָּה" כְּמִי שֶׁמְנַעַר טְלִית מִהַזְהָמָה שָׁלָה. "כִּי אֵל אֶרֶצִי וְאֵל מוֹלֶדְתִּי תִלָּךְ" אֶרֶצִי זֶה הָאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה שֶׁהִיא רִאשׁוֹנָה לְכָל שְׂאֵר הָאֲרָצוֹת כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר. "וְאֵל מוֹלֶדְתִּי" אֵלּוּ הֵם יִשְׂרָאֵל. וְרוֹאִים שֶׁהַזֹּהָר מְבָאֵר אֶת הַשְּׁבוּעָה שֶׁהַשִּׁבְיעַ אַבְרָהָם אֶת אֱלִיעֶזֶר לְקַחַת אִשָּׁה מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ, כִּיּוֹן שֶׁהָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִהַגּוֹף שֶׁל הַבַּעַל, וְכִדִּי שִׁיּוּכָל לָקוּם בְּתַחֲתִית הַמֵּתִים הוּא צָרִיךְ לְקַחַת אִשָּׁה שֶׁשֶּׁרֶשָׁה מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא גּוֹף שִׁיּוּקוּם אֶתוֹ בְּתַחֲתִית הַמֵּתִים. וְאֵם חֵס וְשָׁלוֹם יִקַּח אִשָּׁה מֵאֲמוֹת הָעוֹלָם שֶׁהִיא גּוֹף שֶׁנּוֹצֵר מִשְׂאֵר אֲרָצוֹת, זֶה יִפְרִיעַ לִיִּצְחָק לָקוּם בְּתַחֲתִית הַמֵּתִים, כִּי הַגּוֹף שֶׁלּוֹ שֶׁהִיא אֲשֶׁתּוֹ לֹא יָקוּם, כִּי רַק הַגּוֹפִים שֶׁשֶּׁרֶשָׁם מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יָקוּמוּ בְּתַחֲתִית הַמֵּתִים. וְלָכֵן אַבְרָהָם הַשִּׁבְיעַ בְּאַחִיזַת הַבְּרִית, כִּי דִרְכּוֹ מִתְחַבְּרִים הָאִישׁ וְהָאִשָּׁה, וְהוּא גַם נִקְרָא פְּתַח הַגּוֹף, הֵינּוּ הַמְּקוֹם שֶׁהַגּוֹף וְהַנִּשְׁמָה מִתְחַבְּרִים כְּדִלְקֶמֶן, וּבְמְקוֹם הַזֶּה שֶׁהוּא הַפְּתַח שֶׁבּוֹ מִתְחַבְּרִים הַגּוֹף וְהַנִּשְׁמָה וְהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה, שֶׁהוּא הַמְּשֻׁךְ לַחֲבוּר הַגּוֹף וְהַנִּשְׁמָה, הוּא הַמְּקוֹם שֶׁאַבְרָהָם דָּאָג שִׁיְהִיָּה חֲבוּר נִשְׁמָה לַגּוֹף בְּאֶפֶן שִׁיּוּכָל לְהִתְחַבֵּר מִחֲדָשׁ בְּתַחֲתִית הַמֵּתִים.

כְּתוּב (בְּרֵאשִׁית א, כ) "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמִּים שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְגו', וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאֶרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וְרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי כֵן וְגו', וַיִּצֹר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֵפֶר מִן הָאֲדָמָה וַיַּפֵּחַ

בְּאִפּוֹ נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה. ורואים שאצל הבעלי חיים ה"נפש חיה" נבראה מהארץ או מהמים, ואצל האדם היא באה מלמעלה יחד עם הנשמת חיים שה' נפח בו. ומובא ב'אבן עזרא' על הפסוק (קהלת ג, כ) **"הַכֹּל הוֹלֵךְ אֶל מְקוֹם אֶחָד הֵכֵל הָיָה מִן הָעֵפֶר וְהַכֹּל שָׁב אֶל הָעֵפֶר: מִי יוֹדֵעַ רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הָעֵלָה הִיא לְמַעְלָה וְרוּחַ הַבְּהֵמָה הִירָדָתָהּ הִיא לְמַטָּה לְאָרֶץ".** אמר "ישרצו המים נפש" והנה המים הולידו נפש כל ארץ ועוף ודג בדבר אלהים, וכן אמר "תוצא הארץ נפש חיה למינה", ולא אמר בתורה נפש אדם רק אמר "נעשה אדם בצלמנו כדמותינו" והזכיר שברא גופו מן האדמה, ואחר כך "ויפח באפיו נשמת חיים", ורמז חיים בעבור שהיא עומדת ולא תאבד כנפש הבהמה, והפרש יש בין נשמה ונפש כי לא מצאנו בכל המקרא נשמה כי עם על בני אדם כענין "נותן נשמה לעם עליה", "וכל אשר נשמת רוח חיים באפיו" שב על האדם לבדו, ואמר שלמה בסוף הספר ש"רוח בני האדם תשוב אל האלהים" ולא אל העפר.

ורואים שה'אבן עזרא' מקשר את הענין שאצל האדם הנפש חיה באה מלמעלה בשונה מהבעלי חיים שהנפש חיה באה מלמטה, לפסוק ששלמה המלך אמר **"מִי יוֹדֵעַ רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הָעֵלָה הִיא לְמַעְלָה וְרוּחַ הַבְּהֵמָה הִירָדָתָהּ הִיא לְמַטָּה לְאָרֶץ".** היינו שגם הרוח של הבעלי חיים יורדת למטה ולא רק הנפש, ומאידך רוח האדם עולה למעלה, כי אפילו הנפש של האדם באה מלמעלה וכל שכן הרוח.

ונראה לבאר את כל הענין לפי יסודות המאמר שבארנו, שהרי לכל אדם יש חמש חלקים רוחניים של נפש רוח נשמה חיה יחידה, ויש לאדם גם גוף גשמי שמקבל את האורות החמש חלקים הרוחניים, ובארנו שלמעשה בשרש כל החלקים כולל הגוף באים מאותו אור שה' צמצם לחמש חלקים ולגוף, כי גם הכלי שהוא הגוף נוצר מהאור כדלעיל. וכפי שהבאנו את הגמרא (סנהדרין לח:): **אָדָם הָרִאשׁוֹן גּוֹפּוֹ מִבְּבֶל וְרִאשׁוֹ מֵאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאֵיבָרָיו מִשְׁאֵר אֲרָצוֹת.** ומצינו בזהר חֲדָשׁ (מדרש הנעלם' בראשית י:): **שֶׁשְׂרֵשׁ נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הִיָּה כָּלוּל בְּנֶפֶשׁ הָאֱלֹקִית שֶׁל אָדָם הָרִאשׁוֹן שֶׁעָלְיָה כְּתוּב (בראשית ב, ז) "וַיִּפַּח בְּאַפּוֹ נִשְׁמַת חַיִּים".** וְשֶׁרֶשׁ אֲמוֹת הָעוֹלָם הִיָּה מִהַנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית שֶׁל אָדָם הָרִאשׁוֹן שֶׁעָלְיָה כְּתוּב (שם) **"וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה".** שֶׁרֶשׁ גּוֹפֶם וְנִשְׁמָתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל נִלְקַח מֵעֵפֶר אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּיוֵּן שֶׁעֵפֶר אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּא חֵלֶק מִנִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל כַּדְּבָאֲרֵנוּ בְּאֵרִיכוֹת בְּמֵאמֶר 'רֹאשׁ עִפְרוֹת תְּבֵל'. וְשֶׁאֵר הָאֲמוֹת גּוֹפֵן וְנִשְׁמָתָן נִלְקַחוּ מִשְׁאֵר אֲרָצוֹת כִּיוֵּן שֶׁהַנֶּפֶשׁ וְהָרוּחַ שֶׁלָּהֶם הִיא חֵלֶק מֵעֵפֶר שֶׁאֵר אֲרָצוֹת. עַיֵן בְּ'תַפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל' עַל אֲבוֹת (פ"ו אות קנז) שֶׁפָּרְצוּ פְּנִיָּהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּגִשְׁמִיּוֹת שׁוֹנָה מִכָּל הָאֲמוֹת. וְכֵן מְצִינוּ בַּמִּדְרָשׁ (שמו"ר מ, ג) **עַד שֶׁאָדָם הָרִאשׁוֹן מָטַל גֶּלֶם, הִרְאָה לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל צָדִיק וְצָדִיק שֶׁעָתִיד לַעֲמֹד מִמֶּנּוּ, יֵשׁ שֶׁהוּא תְּלוּי בְּרִאשׁוֹ שֶׁל אָדָם, וְיֵשׁ שֶׁהוּא תְּלוּי בְּשַׁעְרוֹ, וְיֵשׁ שֶׁהוּא תְּלוּי בְּמִצְחוֹ, וְיֵשׁ שֶׁהוּא תְּלוּי בְּעֵינָיו, וְיֵשׁ בְּחֻטְמוֹ וְיֵשׁ בְּפִיו, וְיֵשׁ בְּאָזְנוֹ, וְיֵשׁ בְּמַלְתֵּינוּ.** רואים שהצדיקים כלם תלויים באיברים שבראשו של

אדם הראשון שנלקח מעפר ארץ ישראל. וכן מצינו בירושלמי (כלאים מב:) שדורש את הפסוק (ישעי' מב, ה) **"רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה"** על ארץ ישראל. ורואים שישאל מקבילים את הארת הנשמה בארץ ישראל, **"נתן נשמה לעם עליה"**. וכן מצינו בזהר (בהר קח:) **"בשנת היובל הזאת תשבו כל אחד יחזר בה לדרך שלו שנשמתו אחוזה משם"**. ורואים שהטעם שהקדוש ברוך הוא צוה שהשדות יחזרו לבעלים ביובל, דהקרקע של כל אחד היא חלק מנשמתו, וכמו שאי אפשר להעביר לשני חלק מהנשמה, כך אי אפשר להעביר לשני את הקרקע, שהיא חלק מהנשמה של כל אחד ואחד מישראל. וזה שאומר הפתוב **"כי לי הארץ"**, כיון ש"לי" הפונה ל"חלק אלוה ממעל" שיש בכל יהודי ויהודי, שיכת הארץ המיוחדת לו ולנשמתו, לכן הארץ לא תמכר. וממשיך הפתוב **"כי גרים ותושבים אתם עמדי"**, הפונה עם ה', ורק **"במספר שני תבואת ימכר לך"**, (שם טו) דרך את התבואה והפרות נתן למכר, ולא את גוף הקרקע.

ולכן צמצום האור לחמש חלקי הנפש רוח נשמה חיה יחידה שונה באדם מבעלי חיים, כי תפקיד האדם לזכך את הגוף להחזיר אותו לשרשו להאיר כמו אור הנשמה כדלעיל, לכן ה' צמצם את כל החמש חלקים הרוחניים שיבואו מלמעלה והיו קשורים לשורש העליון כדי לתת את מקסימום הכח לאדם להתגבר על החומר העכור ולזכך את הגוף שרק הוא בא מהעפר. מה שאין כן בבעלי חיים שאצלם אין כלל ענין של זיכוך, הנפש והרוח שלהם יכולים לבוא מלמטה, והצמצום אצלם הוא הפוך, שחלק מהגוף שלהם נזדכך להיות נפש ורוח לתת בהם נפש חיה ורוח, ואת זה מרמז שלמה המלך שה' הטביע בטבע שרוח בני האדם תשאף לעלות למעלה, כדי לעזור לאדם להזדכך ולעלות למעלה את כל חלקי הנרנח"י שלו יחד עם הגוף. מה שאין כן בבהמות הרוח שלהם יורדת למטה לארץ כי אין אצלם את כל הענין הזה.

וכן מצינו בזהר חדש (בראשית) **אמר רבי יוחנן, אמר הקדוש ברוך הוא: אדם, אני בראתי אותך עליון על כל בריותי, ונפחתי בך נשמת חיים הנותנת חיים לבעליה, הגזורה מפסאי, ואתה חזרת לאותה נפש חיה שבראתי מן האדמה לבהמות, חייך מפאן ואילך כל העוסק בתורתו וישמר אותה, אתן לו אותה הנשמה הגזורה מפסאי, שהיא נותנת חיים לבעליה. וכל אותם שלא יעסקו בתורתו, יהיה חלקם באותה נפש חיה שפברו למען יכלו עמה. אמר רבי יצחק, "רוח בני האדם העלה היא למעלה" זו הנשמה הקדושה של הצדיקים, "ורוח הבהמה" זוהי נפש חיה שנגזרה מן הארץ לבהמה, שתכלה ותרד להתפללות מן העולם. ורואים שהנפש חיה של האדם היא בעצמותה אותה נפש חיה שיש לבהמות, וכשאדם חוטא הוא מוריד את חלקי הנשמה להשתעבד תחת הנפש חיה שתשלט על כל החלקים, וכפי שבארנו שה' ברא את האדם הכל מלמעלה כדי שישעבד את כל החלקים יחד עם הגוף תחת הנשמה ולא להיפך.**

ונביא את דברי המלבי"ם (בראשית ב, ז) התורה תלמד אותנו שכל כחות הנפש באים מן הנשמה העליונה שנפח ה' באפו מרוחו הנשגב. שהיא המחיה את הגויה, כמו שכתוב "ונשמת שדי תחייני". והיא הזנה אותו, וכמו שאמרו חז"ל חמשה ברכי נפשי אמר דוד כנגד הקב"ה וכנגד נשמה. מה הקב"ה זן את העולם כולו אף נשמה זנה את הגוף שהיא נפש הצומחת. מה הקב"ה מלא כל העולם כולו אף נשמה ממלאה את הגוף, שהיא נפש החיונית שמתפשט בכל הגוף וגידיו וקנותיו. מה הקב"ה רואה ואינו נראה אף נשמה רואה ואינה נראה. היא הנפש השכלית שהיא הרואה ויודעת. וכל זה פעולת הנשמה העליונה שהיא אחת בעצמותה. רק שתתראה בכחות חלוקות לפי הכלים שעל ידם תפעל, ואורה ורוחניותה יתרבה או יתמעט לפי זכות ועכירות הכלים אשר תתלבש. ואם תסתלק מן האדם הוא מת ובטלו כל כחות הנפשיות. ועל זה אמר שעל ידי נשמת חיים שבו מרוח העליון היה לנפש חיה. כי היא המחיה והזנה אותו. ולכן חיותו משונה מחית הבהמה. כי שרשו מן העליונים.

וכן מובא בספר בית אלקים למבי"ט (שער היסודות פרק ס"ב) הכלל כי עיקר חיות האדם בנפש העולה למעלה מנפש הבהמה, ומותר האדם מן הבהמה גם כן רוח ונשמה אשר אינם בכלל הבעלי חיים, ולהיות הנפש עיקר בגוף האדם יותר מרוח ונשמה, נתייחס האדם בחייו בשם נפש, כמו שכתוב "הנפש אשר עשו בחרן", "כל נפש בניו ובנותי", "שש עשרה נפש" וכו'.

וגם בבעלי חיים יתכן דרגה יותר עליונה, כמובא בלק"ת להאריז"ל (תשא) דַע כִּי הַבְּהֵמוֹת אֵין לָהֶם אֱלֹא רוּחַ הַבְּהֵמוֹת, כִּי זֶה סוּד "תוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ" וְזֶהוּ גַם כֵּן "רוּחַ הַבְּהֵמָה הַיּוֹרֶדֶת לְמַטָּה לָאָרֶץ" אֲבָל יֵשׁ בְּהֵמוֹת שֵׁשׁ בָּהֶם נִיצוֹץ קִדְשָׁה עַל נֶפֶשׁ הַבְּהֵמוֹת, כְּמוֹ שֶׁמִּצִּינוּ בְּאַתּוֹן שֶׁל בָּלָעַם "וַתֵּרָא אֶת הַמִּלְאָךְ", גַּם כְּשֶׁהָיוּ הַפָּרוֹת נוֹשְׂאִים הָאָרוֹן הָיוּ אוֹמְרִים שִׁירָה דְּכָתִיב "וַיִּשְׁרְנָה הַפָּרוֹת" וְזֶה הָיָה כַּח הַקִּדְשָׁה שֶׁל הָאָרוֹן, וְהִרְגִּישׁוּ אוֹתוֹ עַל יְדֵי נִיצוֹץ הַקִּדְשָׁה שֶׁבְּתוֹכָן.

שרי, התשפו, דןחמס, החזורם, עזה, באונשמות, משיח, גאלה, ישועה, שופר

וַיִּזְכַּר כִּי מֵאֲלֹת וְתֹרֵי עַל אֲשֶׁר תִּשְׁכַּח אֲבִיךָ אֲזַחֲלֵת יִצְחָק עַל שִׁמְעוֹן וְלֹא יֵאָחִיכֶל תִּחְסַם לְמִתְרֵי הַסִּבְסָד אֲלֵבָנִי נִפְשִׁי בְּקֶרֶן לִשְׁנֵי עֶשְׂרֵה זֶה אֲשֶׁר דִּבְרָה אֲבִיהֶם וְיִבְרָךְ אֹתָם אִישׁ אֶשְׁכְּרִיבְכֶם בְּרָכְתֶּם וְיִצְאוּתָם וְיִמְרָאֵהֶם אֲנִי נִאֻסָּף אֲלֵעִי קֶבֶר בְּרֵהִירְדֵן וְיִעֲשׂוּבִי וְלֹכֵן כְּאֶשְׂרָצוֹם וְשָׂאוּ אֹתוֹ בְּנֵי וְאַרְצָה כְּנָעַן וְיִקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּמִעְרַת שְׁדֵה הַמַּכְלֵה אֲשֶׁר קִנְהָה אֲבִיהֶם אֲתֵּהֶשֶׁד בְּהַמְצִירִים יִמִּיתִי וְסָף לֹא חָלַד וְהָרָה וְאוֹבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וְיִשְׂרָצוּ וְיִרְבּוּ וְעַצְמִי בְּמֵאֲדָמָד וְתִמְלֵךְ אֲהָרָאֵן אֲתָם וְקָמָה תִּשְׁמַבְהָאֵה לִדְ וְתִשְׁבֹּס וְעַל שְׁפֹתֶיהָ אֶרֶץ תִּצְבַּח וְהָרָחֵץ עָלֶיהָ אֶרֶץ נִעְרֵת וְהָלֵכְתָּ לְעַל וְאֵל מִשְׁהַלְשֵׁתָהּ אֵת אִישׁוֹ וְתֵן אֶת צִפְרָהּ בְּתוֹלְדָבָן וְיִקְרָא אֲתָם וְגִרְשִׁים אֲמַרְגָרִי יֵתִי בְּאַרְץ נִכְרִיהֵי יִבְיִמִי סִהֵר הָעַמִּין וְזֶה לְהָאוֹתִי אֲנִי שְׁלַחְתִּי רַבְּהוּצִי אֶךְ אֲתֵּה עִם מִצְרַיִם תַּעֲבֹדוּן אֶתְהָאֵלִי עַל הָרָה זֶה וְיִמְרָשָׁה אֵלֵהָ לִי סִהֵנָה יֵהִי לְנַחְשׁוֹ וְנִסְמָשָׁה מִפְּנֵי וְיִאֲמֵר יְהוָה אֵל מִשְׁהַלְשֵׁחִי דְרָן וְאֵחָז בְּזִנְבוֹ וְיִשְׁלַחִידוֹ וְיִחַזְקֵבּוֹ וְיֵהִי לְמַטֵּב כְּפֹלֵמַעַן יִאֲמִינוּ כִּי מִתּוֹ כִּלְהָנִשִּׁים הֵם בְּקִשִּׁים אֶתֵּן נִפְשׁוֹ וְקִמְשָׁה אֲתָאֵשׁוּ וְאֶתְבְּנִי וְיִרְכַּבְסָם עַל הַחֲמֹר וְיִשְׁבָּרָעָה מִצְרַיִם וְיִקְמָשָׁה אֶת מִטְהָאֵלֵהָ הֵאֱלֵהּ אֶתְהֵן אֶתְהֵן גִּשִּׁים בָּעֵם וְאֶתְשִׁירִי וְלֹא מִלְּאֵת אֶסְפֹן וְלִתְתֵּבָן לְעַם לְבָנֵי סִכְתָּו וְיִשְׁלַשְׁסָהּ לִכְוֹן וְקִשְׁשׁוּ לְהִתְתֵּבָן וְאֶתְמַתְכֵּן כִּי בִידְחָזְקָה יִשְׁלַחֵם וְיִדְחָזְקָה יִגְרָשָׁם מִצְרַיִם וְיִדְבָּרָאֵלִים אֲלֵמִשְׁהָי אֲמַרְאֵלִי אֲנִי יְהוָה וְאֶרְאֵל אֲלֵהֶם לִרְכֹּס וְאֵלֵי נִיחִי קֵתֵשֶׁל שֹׁשְׁלִים וְמֵאֲתָשְׁנֵהוּ בְּנֵי מִרְיָ מַחֲלִי וְמוֹשֵׁי אֵלֵהֶם שְׁפַחְתָּהּ לִי וְלִתְלִדְתָם וְיִקְחָם מִרְסָאֵתִי וְכִבְדְּדִתָּ לִי לֵאשׁוּחַ שְׁמִי שֶׁנִּהְיָ בְּדִרְסָאֵל פְּרָעָה וְיִאֲמֵר יְהוָה אֵל מִשְׁהָאֵל מִשְׁהָאֵל אֲהָרָן לֵאמֹר כִּי יִדְבָּר אֲלֵכֶם פְּרָעָה לֵאמֹר תֵּנוּ לָכֶם מִפְּתוֹ אֲמֹר תֵּלֵךְ אֲהָרָן קָח פְּרָעָה וְיִבְאֵל בִּיתוֹ וְלֵאשְׁתֵּלְבוּ גַּלְזֵאֲתוֹ וְיִחְפְּרוּ לְמִצְרַיִם סִבְסִי בְּתֵהִי אֲרִמִי לְשִׁתּוֹתִי לֹא יִכְלוּ לְשִׁתְתָּמִי מִיֵּהִי אִירוֹ יִמְלֹאֲשֵׁב וְהָרָקֵעַ תִּפְרָצֵן וְהֵי לִכְנֵס בְּכָל אֲרָץ מִצְרַיִם וְעֵשְׂכִין וְסִטְהָרֵן אֲתִי יְכִיד בְּמִטְהָו וְיִקְרָעַפְרָאֵן וְתֵהִי הִכְנֵס בְּמֵאֲדָם וְיִבְהֵמָה וְיֵעֲשֵׂה הוֹחַ כְּדִרְמָשׁוֹ יִסְרַח עַל מִפְּרָעָה מַעֲבֵד וְמוֹעַם לֹאֲשָׁר אֲחָדוֹ וְכִדְפֹר עֲהָלָב וְתֵהִי לֹאֲשִׁלְחָה אֲתֵּה עִם אִי זֹאתָה עַמְדִּית רַבְּעִי וְהָרָתָאֲתָכִי וְלִמַּעַן סֹפְרָשִׁי בְּכִלְהָאֲרָץ עוֹדְךָ מִסְתוֹ לְלִבְעִי לְבִלְתִּי שְׁלַחֵם נִי מִמִּטְרִי כְעַתְמַחֵר בְּרִדְכִי וְאֵלֵי יְהוָה וְיִחְדְּלוּ הַקְּלוֹת וְהִבְרִדוּ מִטְרָאֲתָךְ אֲרָצָה וְיִאֲפֹרְעֵהִי כִדְלֵה מִטְרָוֹ הִבְרִי וְהַקְּלֵתוֹ יִסְפֹּחֲטָאוֹ כִּבְדִּלְבוֹ הוֹאֲעֵב יֵאֲכַל אֶת כָּל עֵשְׂבָהָ אֲרָץ אֶת כָּל אֲשֶׁר שָׂאֵי הִבְרִדוֹ יִטְמָשָׁה אֲתֵּמֶה עַל אֲרָץ מִצְרַיִם וְיֵהִי הַחֲגֹר וְהַקְּדֵן סְבָאֲרָץ כִּלְהִי וְסִהֵהוּ וְכִלְהִי פְנִי תִמּוֹתֵי אֲמִרְמָשֶׁהֶן כִּדְרֵת לֵאֲסָף עוֹדְרָאוֹ תִפְנִיךְ וְאֲמֵר יְהוָה אֵל מִשְׁהָאֵל מִשְׁהָאֵל נִגְעָה אֲחָדָאֵי אֵלֵי פִּי עֵהוּ עַל מִצְרַיִם סֹחָרִי כִי יֵשִׁי לְחִדְשָׁה יְהִשְׁתּוּ אֹתוֹ כִּלְהֵעֵד שְׁאֵל בִּי הָעֵרְבִי וְלִקְחוּן מִדָּם וְנִתְנוּ עֲלֵי שִׁיחֵי הַמֶּלֶךְ וְזֹתוֹ עֲלֵה לְבִיתִי קוֹף לְבִיתִי מִפְּנֵי אֲכַל יִקְרָא מִשְׁהָאֵל כִּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲמַר אֵלֵהֶם מִשְׁכִּי וְקָח לְכִמְצָאן לְמִשְׁפַּחְתִּי כִי מִשְׁחֹתוֹ הִפְסִיחֵן וְלִקְחָתָם אֲחָדָאֵי מִלְּזָד וְסִבְלֵתֵם בְּמֵאֲדָם שְׂרָאֵל מֵרַעַם סִסְתָּה כִּתְשָׁמָא וְתֵלְפָרְגִלִּי הַגְּבֵרִי יִלְבַּד מִטְּפֹן גַּם עַרְבֵר בְּעֵלְהָתָם וְצֹאן וּבְקֵה מְקִנָה כִּבְדִּי מִלְּדוֹ וְסָפֹן אֲתֵהֶבֶץ אֲשֶׁר הִז

צופן מאת הרה"ג ר' נ. דויטש שליט"א על סיום המלחמה והחזרת החטופים ביום כ"א תשרי תשפ"ו

רואים את האותיות: כ"א תשרי ה'תשפ"ו ד"ן חמ"ס עז"ה, החזרו"ם בא"ו נשמו"ת.

הכל 3258 גאלהתשפו-מ, נשבעתינאסיהוה-ו

ביום עשותיהוהאלהיםארץו	א ב-ד
עדהאיתיבלהואהיהאבישבא	א ד-כ
קבהכאשרצוהאלהיםאתנחוי	א ז-ט
יפתגמרו מגו מדיויוןו	א י-ב
יראו אתהשרי פרעהויהללו	א יב-טו
ואכרתיהוהאתאברםבריתלא	א טו-יח
יאהוהעלאברהםאתאשרדבר	א יח-יט
תךמחטולי עלכן לאנתתיךלנ	א כו
רבי נשבעתינאסיהוה כייען	א כב-טז
עבדמשפחתו גמלייםוחמרים	א כד-לה
אשרהיהבימיאברהםוילךיצ	א כו-א
לאביוויאמרלאביויקםאבי	א כז-לא
יהיבברוקהנהוואלהויאמ	א כט-כה
יםכיראיתיאתכלאשרלבןעש	א לא-יב
עקבמנחההואשלוחהלאדניל	א לביט
יואנימתי מספרונאספועלי	א לד-ל
ןאלוףקנזאלו פתימןאלוףמ	א לו-מא
פהואמוצאתוהי אשלחהאלחמ	א לח-כד
יםאתפרעהלאמראתחטאיאני	א מא-ט

נשבעתינאסיהוה: מ 1

מגוג: מ 1

תימן: מ 1

גאלהתשפו: מ 3258

עוד צפנים מאת הרה"ג ר' נ. דויטש שליט"א

הכל	11383	ירח, חשון, שנת, תשפו, בית, יה, ירד, נחלה, בבית, אבינו, גאלה
א ח-כא	א	דא תהא דמה בעבורהא דמכי יצר לנהא דמרע מנערי וולא אספק עו דל
א יח-כג	א	מרהא קתספה צדיק עמרשעא ולי ישחמשי מצדיק סבתו קהעי רהא קת
א כה-ג	א	בני דדנהי ואשורם ולטושם ולאמיסובני מדין עיפהו עפר וחנך
א לא-יד	א	חלקו נחלה בבי תאבינו הלו אנכרי ותנחשבנו לוכי מכרנו ויאכ
א לז-ל	א	נהאני באויקח את כתנתי וספו ישחטו שעיר עזים ויטבלו אתהכ
א מד-א	א	חתו ואתגביעי גביעה כספתשיסביאמתתה הקטן ואתכספ שברו ו
ב א-יא	ב	עמסו כאשריענו אתוכן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל
ב טו-ו	ב	ברהזה ממחרת ימתכל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לאמת אחד
ב טז-ב	ב	לאהרן במדברו יאמרו אלהם בני ישראל למי נתן מותנו בידיהוהב
ב כד-ג	ב	כלהעם קול אחד ויאמרו כל הדברי אשר דבר יהוה נעשה וכתבמש
ב לז-ט	ב	נו את ידיהם ואתרגליהם בבאם אלה למועד יהיה למיסולאיתמו
ב לח-יד	ב	תהשלחן ויעש אתהבדיע עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת אתהשלחן ו
ג ה-ח	ג	ולערפו ולא יבדילו והזהמדסה חטאת עלקירה מזבח חוהנשאר בדם
ג יג-ג	ג	ע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעורב שרו נגע צרעתהו או ראהו הכהן
ג יח-יד	ג	דדתהו אערו ותכלתך לאתגלה אשתבנךהו אלא תגלה ערו תהערו ותא
ג כה-כח	ג	היה ממכרו בידיה קנה אתו עד שנתהיבלו ויצאביבל ושב לאחזתו ו

[illegible]

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שבן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרבבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישאל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רחל מבכה על בניה" שאינם עוסקים בחכמה הזאת הממהרת את הקץ, ולזה אין משיח בא, כי אין מדרש קבוע בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן "איננו", אין בניה מושכים וממהרים את המשיח. **בעל הגוב"י** על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). העניינים וההרוגים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך. **רבנו** ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחתונים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחתונים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה

קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מְצִינֵנוּ בַּמִּדְרָשׁ (ילקוט שמואל קו) א"ר שְׁמַעוֹן בַּר מִנְסִיָּא אֵין יִשְׂרָאֵל רוֹאִין סִימָן גָּאֵלָה לְעוֹלָם עַד שְׁיַחְזְרוּ וַיִּבְקְשׁוּ שְׁלִשְׁתָּם, הָדָא הוּא דְּכָתִיב "אַחֲרַיִם יָשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְקְשׁוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם" זֶה מַלְכוּת שְׁמַיִם, "וְאֵת דָּוִד מִלְכָּם" זֶה מַלְכוּת בֵּית דָּוִד, "וּפְחָדְיוֹ אֶל ה' וְאֶל טוֹבוֹ" זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְהַרְמָח"ל (דָּרֵךְ עַץ חַיִּים) מְבַאֵר שֶׁבִקְשׁוּ מַלְכוּת ה' פְּרוּשׁוֹ לְלַמֵּד חֻקֵּי הָאֱמֻנָה.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בעניני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בענינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם

0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtJVlk>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני וספרים ומאמרי סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1deyxJx5iR3PigoHA52TVYaF6UDoYyiu5>

בעזהשי"ת

אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל

מספרי המלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת